

Kiáltásukról felismeri őket

Egy zoológus a szlovákiai árterekben. Emberek, akik a víznél, a vízből, a vízen élnek, dolgoznak, küzdenek, figyelnek és fülelnek

Malacky – Alexander Kürthy munkanapja kiáltásokkal kezdődik, és kiáltásokkal ér véget. És mi után kutat szabadidejében? Kiáltások után. A 39 éves szlovák állatorvos avatott tudora valamennyi állathangnak, amely a Morva határmenti árterein előfordul. Kürthy szenvedélye az állatok megfigyelése, s szerencséje, „hogy hivatásomként is ezt művelhetem”.

1992 óta a szlovák Tájvédelmi Hivatal zoológusaként dolgozik a Záhorie természetvédelmi területen, amely Közép-Európa legnagyobb, fenyőerdők borította homokdűnéje, s keleten a Kis-Kárpátok, nyugaton a Morva és Thaya folyók árterei határolják.

Kürthy a törpekuvíkot ugyanúgy felismeri kiáltásáról, mint a kacagó sirályt. Az összes denevérfajt be tudja azonosítani az általuk adott hangjelzések alapján. Az osztrák WWF-nél dolgozó kollégáival és a cseh természetvédőkkel együtt évente részt vesz az ártéri állatállomány számba vételében, és „a Morva és Thaya ártereinek madarairól” írt természeti kalauzban – az első ilyen határok feletti publikációban – ugyancsak szerzőként működött közre.

„Soha nem akartam zárt helyen dolgozni, mindig csak a természetben” – mondja. Már pozsonyi nebulóként is a madarak megfigyelésében lelte az örömét. Kürthy azért dolgozik, hogy erre mindannyiunknak lehetősége legyen. Ma már a szlovák oldalon is távcsővel felszerelt magaslesek várják a természeti park látogatóit. Alexander Kürthy jelszava: „Az állatoktól tanulhatjuk a legtöbbet.” (stui)